

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor územního plánování a stavebního řádu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Elektronický podpis - 11.12.2020
Certifikát autora podpisu :
Jméno :
Vydal : PostSignum Qualified C...
Platnost do : 22.6.2021 14:25:02-000 +02:00

Čj.: MSK 64444/2020
Sp. zn.: ÚPS/15240/2020/
330. A10 N
Vyřizuje:
Telefon: 595 622
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2020-12-10

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona,

ruší

rozhodnutí Magistrátu města Karviná, odbor stavební a životního prostředí, stavebního úřadu, **č. j. SMK/032601/2020 ze dne 4. 3. 2020** (sp. zn. SMK/143314/2019 OSŽP/Va), kterým na žádost společnosti Veolia Energie ČR, a. s., IČ 45193410, Ostrava – Moravská Ostrava, 28. října 3337/7, ze dne 30. 9. 2019, podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o umístění stavby nazvané „Modernizace TKV“ na pozemcích parc. č. 6333/5, 6333/57, 6333/58, 6333/60, 6334/1, 6334/6, 6334/34, 6334/37, 6334/42, 6335/1, 6335/2, 6335/11, 6335/12, 6346/4, 6346/5, 6346/30 a 6346/31 v katastrálním území Karviná – Doly, a **věc vrací** Magistrátu města Karviná, odboru stavební a životního prostředí, stavebnímu úřadu, **k novému projednání**.

Účastníci odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“):

- Veolia Energie ČR, a. s., IČ 45193410, 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

Odůvodnění

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), z předloženého správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Magistrát města Karviná, odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), obdržel dne 30. 9. 2019 *žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby* pro stavební záměr nazvaný

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Č. účtu: 1650676349/0800

Zavedli jsme systémy řízení
kvality, environmentu
a bezpečnosti informací

www.msk.cz

„Modernizace TKV – Areál Teplárny Karviná“ na pozemcích parc. č. 6333/5, 6333/57, 6333/58, 6333/60, 6334/1, 6334/6, 6334/34, 6334/37, 6334/42, 6335/1, 6335/2, 6335/11, 6335/12, 6346/4, 6346/5, 6346/30 a 6346/31 v kat. území Karviná – Doly (pozn. Jelikož se všechny dotčené pozemky nacházejí v kat. území Karviná-Doly, budou v následujícím textu uváděny bez označení kat. území.). Žádost předložila společnost Veolia Energie ČR, a. s., Moravská Ostrava, 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava, kterou na základě plné moci ze dne 20. 12. 2018 zastupoval zaměstnanec společnosti [redacted] (dále jen „žadatel“).

K žádosti žadatel předložil projektovou dokumentaci stavby zpracovanou autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby [redacted] (ČKAIT [redacted] podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“). Technologickou část zpracoval [redacted] autorizovaný inženýr pro technologická zařízení staveb (ČKAIT [redacted]). Součástí dokumentace je požárně bezpečnostní řešení zpracované autorizovaným inženýrem pro požární bezpečnost staveb [redacted] (ČKAIT [redacted]), a dokladová část, která obsahuje stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, vyjádření a stanoviska vlastníků dopravní a technické infrastruktury, odborný posudek dle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, rozptylovou studii, inventarizaci zeleně, hydrogeologické posouzení, atmogeochemický průzkum.

Posouzením předložené žádosti a jejich příloh dospěl stavební úřad k závěru, že podklady nejsou úplné. Tuto skutečnost projednal se žadatelem při ústním jednání svolaném po telefonické dohodě na den 23. 10. 2019, v jehož průběhu žadatele seznámil s podstatnými vadami a nedostatky žádosti. O průběhu jednání sepsal protokol, z něhož vyplývá, že k doplnění žádosti je stanovena lhůta do 11. 11. 2019, a že se řízení považuje za přerušené ve smyslu § 86 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

V následujícím období žadatel doplnil závazná stanoviska *Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, odboru ochrany územních zájmů*, ze dne 2. 10. 2019 a *Drážního úřadu, stavební sekce, územní odbor Olomouc*, ze dne 25. 9. 2019; smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene uzavřenou s vlastníkem pozemků parc. č. 6346/31 a 6334/1, společností PKP Cargo INTERNATIONAL a. s.; seznam pozemků dotčených stavbou, nový formulář žádosti doplněný zejména o popis staveb, které jsou součástí navrhovaného záměru; koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Karviná, odbor stavební a životního prostředí, ze dne 15. 10. 2019; stanovisko společnosti OKD, a. s. ze dne 7. 11. 2019.

Opatřením ze dne 3. 12. 2019 stavební úřad podle § 87 odst. 1 stavebního zákona účastníkům řízení oznámil zahájení územního řízení ve věci umístění stavebního záměru nazvaného „Modernizace TKV“ na pozemcích parc. č. 6333/5, 6333/57, 6333/58, 6333/60, 6334/1, 6334/6, 6334/34, 6334/37, 6334/42, 6335/1, 6335/2, 6335/11, 6335/12, 6346/4, 6346/5, 6346/30 a 6346/31, upozornil je, že ve smyslu § 87 odst. 1 stavebního zákona upustil od ústního jednání, a pro uplatnění námitek a závazných stanovisek stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení oznámení. Účastníky řízení a dotčené orgány poučil o koncentrační zásadě ve smyslu § 89 odst. 1 a odst. 2 stavebního zákona, a o obsahu uplatňovaných námitek podle § 89 odst. 3 a odst. 4 stavebního zákona. Současně stavební úřad účastníky řízení poučil o tom, že mohou nahlédnout do podkladů, a podle § 36 odst. 3 správního řádu je seznámil s tím, že se k nim mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit, a to ve lhůtě do 5 dnů po uplynutí lhůty pro uplatnění námitek. Protože se jedná o záměr posuzovaný podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), uvedl stavební úřad do opatření informace ve smyslu § 9b odst. 1 tohoto zákona. Účastníky řízení a dotčenou veřejnost [viz § 3 písm. i) zákona č. 100/2001 Sb.] upozornil, že předmětné územní řízení je řízením navazujícím, které se považuje za řízení s velkým počtem účastníků (§ 144 správního řádu). Ve smyslu § 87

odst. 1 stavebního zákona, ve vazbě na § 144 odst. 6 správního řádu, bylo opatření doručeno jednotlivě žadateli, obci, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, účastníkům podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a dotčeným orgánům. Ostatním účastníkům řízení a dotčené veřejnosti bylo opatření doručeno veřejnou vyhláškou, přičemž byla zachována 30denní lhůta ve smyslu § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb.

Na základě oznámení o zahájení řízení stavební úřad obdržel *sdělení vodoprávního úřadu* ze dne 13. 12. 2019, odkazující na koordinované závazné stanovisko a doplňující problematiku nakládání s povrchovými vodami, a *souhlasné závazné stanovisko* Ministerstva životního prostředí ze dne 20. 12. 2019. Podáním ze dne 16. 12. 2019 vyjádřil k předmětnému záměru nesouhlasné stanovisko Spolek FRYGATO–EKO, IČO 75068354, Karviná – Ráj, V Zákoutí 1135/3, který zejména namítá, s odkazem na nejhorší kvalitu ovzduší a její dopad na zdraví obyvatel, že se *bude jednat o zařízení přednostně spalující směsný komunální odpad, čímž dojde k enormnímu nárůstu B&Pv ovzduší*. Spolek FRYGATO–EKO, jako dotčená veřejnost ve smyslu § 3 písm. i) bod 2 zákona č. 100/2001 Sb. svým podáním učiněným ve 30denní lhůtě ode dne zveřejnění informací naplnil předpoklady podle § 9c odst. 3 téhož zákona a bylo mu přiznáno postavení účastníka řízení.

Po uplynutí lhůty stanovené pro uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, které žádný účastník řízení nevyužil, stavební úřad ukončil předmětné územní řízení meritorním rozhodnutím č. j. SMK/032601/2020 ze dne 4. 3. 2020 (sp. zn. SMK/143314/2019 OSŽP/Va), kterým podle § 79 a § 92 stavebního zákona a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o umístění stavby nazvané „*Modernizace TKV*“ na pozemcích parc. č. 6333/5, 6333/57, 6333/58, 6333/60, 6334/1, 6334/6, 6334/34, 6334/37, 6334/42, 6335/1, 6335/2, 6335/11, 6335/12, 6346/4, 6346/5, 6346/30 a 6346/31 v kat. území Karviná – Doly. Rozhodnutí ve věci obsahuje základní náležitosti dle ustanovení § 92 stavebního zákona, § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., a dle § 68 a § 69 správního řádu. Výroková část, kromě jiných povinných údajů, obsahuje podrobný popis umísťovaného souboru staveb, vymezení území dotčeného jeho vlivy, povolení kácení dřevin, podmínky pro umístění a pro další přípravu staveb vyžadujících stavební povolení, zejména pro zpracování projektové dokumentace a pro zabezpečení požadavků dotčených orgánů i vlastníků dopravní a technické infrastruktury. Výroková část je v další části rozhodnutí odůvodněna. Přílohou rozhodnutí je situační výkres znázorňující umístění projednávaného záměru. Rozhodnutí bylo jednotlivě doručeno žadateli, obci, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, a účastníkům podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Ostatním účastníkům řízení a dotčené veřejnosti, která získala postavení účastníka řízení, bylo opatření doručeno veřejnou vyhláškou podle § 25 odst. 2 správního řádu. Doklady o doručení jsou založeny ve spise.

Ve lhůtě pro uplatnění řádného opravného prostředku, dne 16. 3. 2020, podal účastník řízení, Spolek FRYGATO-EKO (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí odvolání. V úvodu odvolání uvádí, že se *odvolává proti výrokové části územního rozhodnutí ze dne 04. 03. 2020*, ale jako důvod zmiňuje nesouhlas s vypořádáním připomínek veřejnosti, tzn. s částí odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž se stavební úřad vypořádal připomínkami odvolatele uplatněnými v řízení. V bodě 1) odvolání především odmítá názor stavebního úřadu, že se jedná o připomínky k dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí, přičemž zdůrazňuje, že stanovisko spolku bylo uplatněno v daném územním řízení, jak vyplývá i z jeho názvu. V bodě 2) odvolání uvádí: „*Z předloženého odůvodnění stavebního úřadu - „vypořádání s připomínkami veřejnosti“, jsme došli k přesvědčení podjatosti stavebního úřadu, které odůvodňujeme následovně:*

- a/ *investor a žadatel společnost Veolia Energie ČR, a.s., se nachází v katastrálním území Karviná-Doly, v obci Karviná, je hlavním a jediným dodavatelem tepla pro město Karviná,*
- b/ *primátor města Karviné, je zároveň předsedou MFK v Karviné,*

c/ mezi hlavními sponzory uvedeného MFK v Karviné, je žadatel a investor záměru „Modernizace TKV“, společnost Veolia Energie ČR, a.s.!

Z výše uvedeného je pak naprosto zřejmý střet zájmu a systémové podjatosti dle zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů."

Dne 6. 4. 2020 odvolatel předložil stavebnímu úřadu písemnost ze dne 1. 4. 2020 nazvanou „Doplnění obsahu odvolání, ze dne 17. 3. 2020, podaného Spolkem FRYGATO-EKO, proti Rozhodnutí o umístění staveb, sp. zn. SMK/143314/2019/OSZP/Va, č. j. SMK/032601/2020, ze dne 4. 3. 2020, vydané Magistrátem města Karviná, Odborem stavebním a životního prostředí." (dále jen „doplnění“), a písemnost ze dne 2. 4. 2020 nazvanou „Druhá část odvolání proti výrokové části územního rozhodnutí o umístění stavby „Modernizace TKV“ ze dne 17. 3. 2020" (dále jen „druhá část odvolání“). V doplnění odvolání odvolatel úvodem specifikuje předmětné územní rozhodnutí a rovněž odvolání, které proti tomuto rozhodnutí podal. V následující části upřesňuje námitku podjatosti s tím, že je vznesena ve smyslu § 14 správního řádu, a to na všechny zaměstnance Magistrátu města Karviná a Statutárního města Karviná, včetně primátora města, a následně provádí výčet okolností, které dle jeho názoru svědčí o systémové podjatosti. V další části doplnění uvádí: „Za zásadní chybu v napadeném rozhodnutí považujeme, že v jeho výroku zcela absentuje informace o tom, že se jedná o navazující řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) bod 1. zákona o EIA, a dále je také v úvodu výroku chybně uvedeno, že stavební úřad předmětnou žádost posoudil v územním řízení podle „90“ stavebního zákona, kde není zřejmé, zdali se jedná o ustanovení „§ 90“ právě stavebního zákona, což napadené rozhodnutí kumulativně činí v obsahu jeho výrokové části významně nepřehledným a zmatečným." Odvolatel pak navazuje sdělením, že odvoláním také napadá všechna vydaná závazná stanoviska dotčených orgánů. Podrobně se pak v doplnění zabývá pouze důvody, kterými zpochybňuje závazné stanovisko místně příslušného dotčeného orgánu ochrany přírody MMK, vydané ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“). Následně v doplnění konstatuje: „Dále považujeme za chybu, kdy správní orgán významově směšuje termíny, jako je „veřejnost“, ve smyslu ust. § 3 písm. h) a „dotčená veřejnost“, ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 zákona o EIA, z čehož následně také vyplývá jeho chybné vypořádání našeho stanoviska, zasláného jako podání v rámci územního řízení, které dne 16. 12. 2019, pod č. j. SMK/184945/2019, stavební úřad obdržel, s tím, že ve věci je jasně uvedeno: „Stanovisko v rámci územního řízení ...". I přes tuto skutečnost podání spolku správní orgán mylně pochopil, jako připomínky k dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí a chápal je také pouze jako připomínky veřejnosti. Zdůrazňuji, že Spolek FRYGATO-EKO je „dotčenou veřejností“, ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 zákona o EIA, kdy toto postavení nám je také správním orgánem přiznáno, i když chaoticky. Stavební úřad tedy posoudil podání spolku mylně, když je tedy posoudil, jako „připomínky“ Spolku FRYGATO-EKO, a následně dále došel mylně k závěru, že se také jedná o připomínky k dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí. Vzhledem k tomu, že Spolek FRYGATO-EKO je „dotčenou veřejností“, ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 zákona o EIA, mělo být správním orgánem citované podání spolku jednoznačně vyhodnoceno, jako námitky dotčené veřejnosti proti umístění záměru, uplatněné účastníkem v řízeních, a to ve smyslu ust. § 114 stavebního zákona, kdy s těmito námitkami se měl také způsobilé vypořádat. V případě, že správní orgán našemu podání, ze dne 16. 12. 2019, zaevidované pod č.j. SMK/184945/2019, úplně nerozuměl, měl nás vyzvat k doplnění učiněného podání, a nikoliv si jej v rámci své pohodlnosti účelově vyložit tak, že došel k takovému závěru, aby se těmito nemusel zabývat a vypořádat je odpovídajícím způsobem, jako námitky dotčené veřejnosti. Konkrétně se také odkazujeme na závěry v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, včetně prejudikatury č. 162/2004 Sb. NSS, č. 1602/2008 Sb. NSS a č. 1641/2008 Sb. NSS. Není tedy pravdou tvrzení správního orgánu, že účastníci v průběhu řízení neuplatnili návrhy ani námitky. Dále měl také správní orgán obsah citovaného stanoviska spolku v podání, ze dne 16. 12. 2019, pod č. j. SMK/184945/2019, vyhodnotit jako zpochybnění všech závěrů a stanovených podmínek vzešlých ze závazného stanoviska MŽP, dle

§ 9a odst. 1 zákona o EIA, a to z důvodů, kdy v něm nejsou spolehlivě a obsahově správně vypořádány všechny vznesené připomínky a námítky účastníků i stanovisek dotčených orgánů, kdy není v napadených podmínkách závazného stanoviska zejména vypořádána námitka, že posuzovaný záměr je v souladu s předloženou dokumentací žadatele určen pro spalování odpadů ve smyslu tzv. TAPů, které mohou být vyráběny pouze z lokálně vznikajících odpadů na Karvinsku. Vzhledem k tomu, že takto správní orgán nepostupoval v průběhu řízení, napadáme závěry všech podmínek závazného stanoviska předmětné EIA podáním tohoto odvolání. Správní orgán z uvedených důvodů ve skutečnosti v průběhu správního řízení bezdůvodně ani neověřil skutečné plnění podmínek souhlasného závazného stanoviska pro fázi přípravy záměru a pouze se omezil na jejich písemné vypořádání v předložené dokumentaci žadatele." V další části doplnění odvolatel namítá: „Oznámení o zahájení územního řízení bylo veřejnosti, podle § 87 odst. 2 stavebního zákona a informace podle § 9b zákona o EIA, údajně oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla na úřední desce Magistrátu města Karviné vyvěšena po dobu 30 dnů, kdy písemnost byla zveřejněna též způsobem umožňujícím dálkový přístup, a takto i ve smyslu také ust. § 25 odst. 2 správního řádu, což není pravdou." V této souvislosti dále uvádí: „Na žádné z doručovaných písemností veřejných vyhlášek zveřejněných vyvěšením na úřední desce správního orgánu, nebyl vyznačen na písemnosti den jejího vyvěšení, a proto nepovažujeme takto zveřejněné písemnosti za spolehlivě doručené všem účastníkům řízení. Bez vyznačení tohoto data není možné účastníky řízení spolehlivě počítat všechny stanovené lhůty." Následující část doplnění se týká osob oprávněných ke zpracování projektové dokumentace, přičemž odvolatel zdůrazňuje, že předložená dokumentace k územnímu řízení je vypracována projektanty, kteří nemají způsobilost pro projektování staveb na poddolovaném území, a poukazuje na to, že předmětná stavba je umístěna v lokalitě, která je velice často zasažena vlivy pocházejícími z minulého i současného dobývání společností OKD, a.s. Dále v doplnění odvolatel konstatuje: „...Magistrátem města Karviná není prokazatelně plněna povinnost vyplývající mu z rozsahu a obsahu ust. § 70 zák. ZOPK, což má za následek znevýhodnění ostatních subjektů, které mají podanou generální žádost ve smyslu citovaného ustanovení na MMK. Řízení se z tohoto důvodu tyto spolky nezúčastnili, vzhledem k tomu, že bylo zkráceno jejich právo na stejné časové možnosti přípravy kvalitní argumentace pro řízení, protože ve chvíli, kdy žadatel se již argumentačně připravoval na projednání svých záměrů na MMK, neměli všechny takovéto správné informace k dispozici spolky zabývající se ochranou přírody a krajiny ve smyslu ZOPK. V závěru doplnění odvolatel vyslovuje názor, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, postupem správního orgánu nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nebyla zajištěna rovnost práv účastníků (i potencionálních), nebylo postupováno správně ve smyslu § 50 správního řádu, předložená a projednávaná dokumentace neposkytuje dostatek podkladů a ani správní orgán nemá dostatečné znalosti o poměrech a místu umísťovaného záměru, stavební úřad měl k projednání stavebního záměru nařídít veřejné ústní jednání spojené s ohledáním na místě, nebo zvolit odpovídající možnosti provádění důkazů. Doplnění odvolatel uzavírá požadavkem, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil, případně věc vrátil k novému projednání, a s odkazem na usnesení vlády o vyhlášení nouzového stavu se domáhá bezodkladného zaslání kopie celého předmětného správního spisu napadeného rozhodnutí, a to v tištěné podobě na adresu sídla spolku nebo v elektronické podobě na e-mail: frygato@seznam.cz, aby mohli odvolání dále doplnit a odůvodnit ve stanovené lhůtě.

Druhá část odvolání, kterou odvolatel doplnil dne 6. 4. 2020 směřuje proti závazným stanoviskům, která byla podkladem rozhodnutí. V bodě 1. odvolatel uvádí: „Magistrátu jsme poslali nesouhlasné námítky ze dne 16. 12. 2019, přičemž magistrát na str. 19 svého rozhodnutí tvrdí, že se týkají jen dokumentace EIA, takže se jimi nezabýval. S tímto postupem nesouhlasíme, neboť bylo povinností magistrátu se našimi námítkami bod po bodu pečlivě zabývat a odpovědět na ně. To se nestalo, což je nezákonné. Už z tohoto důvodu je nutné územní rozhodnutí zrušit." V bodě 2. druhé části odvolání odvolatel žádá o přezkoumání závazného stanoviska EIA ze dne 18. 3. 2019 a podrobně definuje své námítky proti procesu EIA a proti závaznému stanovisku EIA. Tato

část odvolání směřuje proti závaznému stanovisku Ministerstva životního prostředí ČR (dále jen „Ministerstvo ŽP“) ze dne 18. 3. 2019 č. j. MZP/2019/580/420 a ze dne 20. 12. 2019 č. j. MZP/2019/580/1756. V bodě 3 druhé části odvolání odvolatel uplatňuje žádost o *přezkoumání povolení o kácení dřevin ze dne 4. 3. 2020* a uvádí námítky proti závaznému stanovisku. Námítky tedy směřují proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Karviná, odbor stavební a životního prostředí (dále jen „MM Karviná, odbor SŽP“), ze dne 15. 10. 2019 č. j. SMK/151331/2019 v části, která se týká ochrany přírody a krajiny a povolení kácení dřevin. V bodě 4. druhé části odvolání odvolatel žádá o *přezkoumání dvou závazných stanovisek k intenzitám hluku*, tzn. závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS Ostrava“) ze dne 12. 4. 2019 č. j. KHSMS 19550/2019/KA/HP a závazného stanoviska ze dne 19. 6. 2019 č. j. KHSMS 32797/2019/KA/HP. V této části odvolání odvolatel především napadá podmínku územního rozhodnutí uvedenou v bodě 6.4, kterou stanovila KHS Ostrava a týká se zkušebního provozu. Bod 5. druhé části odvolání odvolatel definuje jako *Žádost o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska ze dne 23. 9. 2019 ke stavu ovzduší*, a kromě přezkoumání závazného stanoviska požaduje zapracovat do podmínek rozhodnutí podmínku: *„Nejpozději do jednoho roku od zahájení zkušebního provozu stavby nebo předčasného užívání stavby provést v lokalitách sousedících se stavbou měření imisních koncentrací nebezpečných látek. Pokud budou naměřeny nadlimitní hodnoty, tak nejpozději do jednoho roku od jejich naměření budou realizována účinná protipatření a další měření bude provedeno do 6 měsíců od jejich realizace pro případné další protipatření se stejným časovým postupem.“* Bod 6. druhé části odvolání obsahuje *Žádost o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska ze dne 23. 9. 2019 ke stavu podzemních a povrchových vod*. V této části odvolání odvolatel kromě přezkoumání závazného stanoviska požaduje zapracovat do podmínek rozhodnutí dva požadavky:

- *Provádění stavebních prací během výstavby nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dotčeném území.*
- *Po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na dotčeném území, takže nebude ohrožovat vodní poměry v území.*

Body 5. a 6. druhé části odvolání směřují proti koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu MSK, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚ MSK, odbor ŽPZ“), ze dne 23. 9. 2019 č. j. MSK 121612/2019, a to v části týkající se ochrany ovzduší a v části zajišťující ochranu vod.

Opatřením ze dne 8. 4. 2020 stavební úřad, v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu, oznámil účastníkům řízení, že proti rozhodnutí bylo podáno odvolání, seznámil je s jeho obsahem a vyzval je, aby se k obsahu odvolání vyjádřili ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy. K obsahu odvolání se dne 29. 4. 2020 vyjádřil žadatel, který především uvedl názor, že námitka podjatosti a námítky směřující proti závazným stanoviskům jsou účelové a poukazuje na koncentrační zásadu ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu. Následně se vyjadřuje k jednotlivým částem odvolání a jeho doplnění.

Jelikož stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu odvoláním napadeného rozhodnutí ve smyslu § 87 správního řádu, předal spis v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu krajskému úřadu, který je příslušným odvolacím správním orgánem.

V odvolacím řízení krajský úřad podle § 81 odst. 1 správního řádu vyhodnotil odvolání účastníka řízení, spolku FRYGATO-EKO, jako přípustné. Z údajů ve spise dále vyplývá, že rozhodnutí bylo oznamováno veřejnou vyhláškou a ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu bylo tomuto účastníkovi řízení doručeno patnáctým dnem po vyvěšení, tj. dne 20. 3. 2020. Poslední den lhůty pro podání odvolání připadl na pondělí dne 6. 4. 2020, tedy *na nejbližší pracovní den* ve smyslu § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu. Odvolání bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 16. 3. 2020, tj. přede dnem doručení rozhodnutí odvolateli. Takovou situaci řeší § 83 odst. 1

správního řádu, které stanoví, že odvolání bylo v tomto případě podáno první den odvolací lhůty, tzn. včas. Z hlediska obsahu odvolání splňuje požadavky § 82 správního řádu.

Jak vyplývá z výše uvedeného odvolatel uplatnil v odvolání námitky, které směřují proti závazným stanoviskům KHS Ostrava ze dne 12. 4. 2019 a 19. 6. 2019, KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 23. 9. 2019, MM Karviná, odboru SŽP, ze dne 15. 10. 2019, a Ministerstva ŽP ze dne 18. 3. 2019 a 20. 12. 2019, na jejichž základě stavební úřad rozhodoval. Vzhledem k tomu krajský úřad postupoval podle § 149 odst. 5 správního řádu, který zejména stanoví, že **jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.** Opatřením č. j. MSK 73558/2020 ze dne 15. 6. 2020 a opatřeními č. j. MSK 73698/2020, č. j. MSK 73772/2020 a č. j. MSK 73942/2020 ze dne 16. 6. 2020 požádal příslušné nadřízené správní orgány uvedených dotčených orgánů, tzn. Ministerstvo zdravotnictví ČR, Ministerstvo životního prostředí ČR, KÚ MSK, odbor ŽPZ, a Ministra životního prostředí ČR, o potvrzení nebo změnu zmíněných závazných stanovisek.

Dne 12. 8. 2020 bylo krajskému úřadu doručeno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ČR ze dne 12. 8. 2020 č. j. MZP/2020/580/884, kterým tento orgán **potvrdil napadené závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ**, ze dne 23. 9. 2019. Dne 19. 8. 2020 bylo krajskému úřadu doručeno závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 14. 8. 2020 č. j. MZDR 53090/2020-4/OVZ, kterým tento orgán **potvrdil napadená závazná stanoviska KHS Ostrava** ze dne 12. 4. 2019 a 19. 6. 2019. Dne 24. 8. 2020 bylo krajskému úřadu doručeno závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 19. 8. 2020 č. j. MSK73859/2020, kterým **zrušil závazná stanoviska orgánu ochrany přírody a vodoprávního úřadu**, jež jsou součástí koordinovaného závazného stanoviska MM Karviné, odboru SŽP, ze dne 15. 10. 2019, a současně toto koordinované závazné stanovisko v části obsahující závazné stanovisko dle **zákona o odpadech potvrdil**. Dne 12. 10. 2020 bylo krajskému úřadu doručeno závazné stanovisko Ministra životního prostředí ČR, ze dne 8. 10. 2020 č. j. MZP/2020/430/430, kterým byla **potvrzena závazná stanoviska Ministerstva ŽP** ze dne 18. 3. 2019 a 20. 12. 2019 vydaná dle zákona EIA. Závazná stanoviska nadřízených orgánů byla založena do odvolacího spisu a krajský úřad opatřením č. j. MSK 137534/2020 ze dne 27. 10. 2020 v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil účastníkům řízení nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí žádný účastník řízení nevyužil.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu **odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy; správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.** Po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí ve smyslu tohoto ustanovení dospěl krajský úřad k těmto závěrům:

Při posuzování žádosti o vydání územního rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, podle něhož platí, že **v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů**, vychází stavební úřad ze stanovisek, která k předmětnému záměru vydaly příslušné dotčené orgány. Obsah závazných stanovisek, kterými je zajišťována ochrana veřejných zájmů podle zvláštních předpisů, je závazný pro výrokovou část vydávaného územního rozhodnutí. V daném případě mezi podklady, na jejichž základě stavební úřad záměr posuzoval, patřilo i koordinované závazné stanovisko MM Karviná, odboru SŽP, č. j. SMK/151331/2019 ze dne 15. 10. 2019, jehož součástí je mimo jiné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a závazné stanovisko vodoprávního úřadu.

Uvedené koordinované závazné stanovisko bylo v průběhu odvolacího řízení postupem podle § 149 odst. 5 správního řádu z důvodu odvolací námitky směřující proti celému jeho obsahu přezkoumáno. Výsledkem přezkoumání bylo *závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu*, tj. KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 19. 8. 2020 č. j. MSK73859/2020. V části I. tohoto závazného stanoviska KÚ MSK, odboru ŽPZ, **zrušil závazné stanovisko orgánu ochrany přírody** vydané podle § 65 a § 90 odst. 15 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), kterým byl podle § 8 odst. 6 tohoto zákona udělen souhlas k pokácení dřevin rostoucích mimo les a uloženo provedení náhradní výsadby podle § 9 téhož zákona. V části II. svého závazného stanoviska KÚ MSK, odboru ŽPZ, **zrušil závazné stanovisko vodoprávního úřadu** vydané podle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). **Závazným stanoviskem nadřízeného správního orgánu je odvolací orgán v odvolacím řízení vázán.** Vzhledem k tomu, že bylo zrušeno závazné stanovisko dotčeného orgánu ochrany přírody a současně závazné stanovisko dotčeného vodoprávního úřadu, není v předmětném územním řízení prokázán soulad posuzovaného záměru s veřejnými zájmy chráněnými platnými právními předpisy na úseku ochrany přírody a krajiny a na úseku ochrany vod. To je důvodem ke zrušení napadeného územního rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání, v němž musí být opatřena relevantní závazná stanoviska orgánu ochrany přírody a vodoprávního úřadu ve smyslu závěrů KÚ MSK, odboru ŽPZ.

Pro úplnost krajský úřad uvádí, že žádost o vydání územního rozhodnutí předložil žadatel na formuláři podle § 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb. K žádosti připojil doklady podle § 86 odst. 2 stavebního zákona, a to v rozsahu specifikovaném podle § 3 vyhlášky č. 503/2006 Sb. v části B přílohy č. 1 k citované vyhlášce. Předložená dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby byla zpracována autorizovanými osobami podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. a její součástí je dokladová část obsahující požadované podklady, závazná stanoviska dotčených orgánů a stanoviska vlastníků dopravní a technické infrastruktury. Na základě žádosti stavební úřad oznámil zahájení řízení účastníkům řízení a veřejnosti, neboť se jedná o záměr, pro který je vyžadováno *závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí*. Veřejnosti rovněž umožnil nahlížet do podkladů rozhodnutí a vznášet připomínky. Účastníkům řízení, které stanovil podle § 85 stavebního zákona a dotčené veřejnosti, která získala postavení účastníka řízení [§ 9c odst. 3 ve vazbě na § 3 písm. i) zákona č. 100/2001 Sb.], umožnil v průběhu řízení uplatnit námitky a před vydáním rozhodnutí jim dal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z uvedeného je zřejmé, že stavebním úřadem byly dodrženy všechny základní zásady vedení správního řízení, a že účastníkům řízení a veřejnosti byla v celém průběhu správního řízení zachována procesní práva.

Jelikož při posouzení žádosti podle § 90 stavebního zákona stavební úřad neshledal důvody, které by navrhované umístění stavby znemožnily, vydal podle § 79 a § 92 stavebního zákona a podle § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. rozhodnutí o umístění předmětného záměru. Toto rozhodnutí obsahuje základní náležitosti dle § 92 stavebního zákona, § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb. a dle § 68 a § 69 správního řádu. Součástí rozhodnutí je výroková část, odůvodnění, poučení o opravném prostředku a poučení o platnosti územního rozhodnutí. Grafickou přílohou rozhodnutí je výkres *C3. katastrální situační výkres*, který znázorňuje umístění předmětného souboru staveb.

Podle § 68 odst. 2 správního řádu **se ve výrokové části rozhodnutí uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Výroková část může obsahovat jeden nebo více výroků.** Z uvedeného plyne, že výrok rozhodnutí je nejdůležitější částí rozhodnutí, protože v něm správní orgán formuluje, jak rozhodl ve věci, která byla předmětem řízení. Je proto třeba, aby byl přesný a určitý. Předmětný záměr vyvolal

požadavek na kácení dřevin, které je obsahem závazného stanoviska orgánu ochrany přírody. Povolení kácení dřevin proto byl stavební úřad povinen ve smyslu § 9 odst. 5 stavebního zákona zapracovat přímo do výroku pro umístění stavby (formou podmínek). V daném případě stavební úřad povolení kácení dřevin učinil samostatným výrokem rozhodnutí, což není zcela v souladu s § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 503/2006 Sb.

V odůvodnění stavební úřad shrnul průběh územního řízení, uvedl skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, a zmínil, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na jejichž základě rozhodoval. Z odůvodnění vyplývá, že okruh účastníků řízení stavební úřad vymezil dle ustanovení § 85 stavebního zákona, přičemž zohlednil, že vydáním rozhodnutí mohou být vlastnická nebo jiná věcná práva stanovených účastníků řízení přímo dotčena, a rovněž podle § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., který v řízení navazujícím na posouzení vlivu záměru na životní prostředí přiznává postavení účastníka řízení dotčené veřejnosti. Část odůvodnění je věnována připomínkám dotčené veřejnosti, tj. spolku FRYGATO-EKO, uplatněným v řízení. V této části odůvodnění stavební úřad uvedl svoji správní úvahu, jak se s připomínkami vypořádal. Přestože stavební úřad v odůvodnění uvedl, že záměr posuzoval podle § 90 stavebního zákona a zmínil úvahy o splnění jednotlivých předpokladů tohoto ustanovení umožňujících žádosti vyhovět, je nutno konstatovat, že tyto úvahy jsou pouze obecné, bez konkrétní vazby na projednávaný případ, tudíž splnění předpokladů v uvedeném ustanovení neprokazují. V konečném důsledku je krajský úřad nucen konstatovat, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nespĺňuje nároky na jeho obsah ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, z něhož vyplývá, že **v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.**

Na základě zjištěných skutečností krajský úřad dospěl k závěru, že jsou ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu dány důvody pro zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.

Následně krajský úřad přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. K důvodům odvolání krajský úřad uvádí následující:

V odvolání odvolatel nesouhlasí s tím, že stavební úřad jeho stanovisko ze dne 16. 12. 2019 nazvané „Stanovisko v rámci územního řízení „Modernizace TKV“, posoudil jako připomínky k dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí a neposuzoval je s tím, že se netýkají umístění předmětného záměru, ale dokumentace EIA, jejíž projednání není předmětem napadeného rozhodnutí. Stavební úřad posuzoval zmíněné stanovisko z hlediska jeho skutečného obsahu podle § 37 odst. 1 správního řádu a dospěl k závěru, že se jeho obsah týká otázek, jejichž vyhodnocení je předmětem *posouzení vlivu záměru na životní prostředí* podle zákona č. 100/2001 Sb., které v daném případě není předmětem daného územního řízení, potažmo napadeného územního rozhodnutí. S tímto se krajský úřad ztotožňuje, nicméně je potřeba uvést, že v takovém případě se měl stavební úřad v rámci součinnosti ve smyslu § 8 odst. 2 správního řádu obrátit na dotčený orgán, který stanovisko vydal, s požadavkem na posouzení námitek spadajících do jeho odborné oblasti. Takový postup vyplývá z ustálené soudní judikatury (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 56/2009 ze dne 3. 9. 2010). Toto stavební úřad neučinil. Je však nutno dále uvést, že proti závazným stanoviskům Ministerstva ŽP ze dne 18. 3. 2019 a ze dne 20. 12. 2019, která byla vydána k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, směřovaly rovněž odvolací námitky. Proto byla tato závazná stanoviska přezkoumána postupem podle § 149 odst. 5 správního řádu. Ministr životního prostředí, jako věcně příslušný správní orgán k potvrzení či změně závazných stanovisek Ministerstva ŽP, neshledal důvod pro zrušení nebo změnu předmětných

závazných stanovisek, a ve svém závazném stanovisku ze dne 8. 10. 2020 podle § 149 odst. 5 správního řádu obě potvrdil. Současně se vypořádal s odvolacími námitkami, a to následovně:

„Jelikož odvolání samotné vykazuje značnou míru obecnosti, nesourodosti a absenci popisu konkrétních nedostatků, jimiž má předmětné stanovisko trpět, dospěl jsem k závěru, že odvolatel napadá původní dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (4/2018), přičemž však posuzována byla přepracovaná dokumentace (10/2018), námitky odvolatele se tak vztahují k nesprávnému dokumentu a pracují s odlišným textem. V dané souvislosti je třeba též uvést, že odvolatel se poprvé k záměru vyjádřil až v rámci navazujícího územního řízení podle zákona č. 183/2006 Sb., ... a nikoliv již v rámci procesu posuzování vlivů předmětného záměru na životní prostředí, který je vhodným procesem pro vysvětlení různých dotazů a námitek veřejnosti.

V doplnění ze dne 1. 4. 2020 odvolatel žádá o přezkoumání všech závazných stanovisek... . V tomto doplnění pak k předmětnému stanovisku odvolatel obecně namítá, že v něm nejsou vypořádány všechny vznesené připomínky a námitky... není vypořádána námitka, že posuzovaný záměr je v souladu s předloženou dokumentací oznamovatele určen pro spalování odpadů ve smyslu tzv. TAP (tuhé alternativní palivo), která mohou být vyráběna pouze z lokálních vznikajících odpadů na Karvinsku.

K dané námitce odvolatele je třeba uvést, že v rámci procesu posuzování vlivů předmětného záměru na životní prostředí nebyla vznesena připomínka k využívání odpadů pro výrobu TAP výhradně z oblasti Karvinska. Z vyjádření statutárního města Havířov a statutárního města Karviná k dokumentaci vyplývá požadavek na přednostní využívání TAP vyráběného z již nerecyklovatelných komunálních odpadů produkovaných v rámci Moravskoslezského kraje... „

K jednotlivým námitkám směřujícím do závazných stanovisek Ministr životního prostředí ČR uvedl:

1.

„Dle odvolatele nelze za modernizaci považovat výstavbu nového fluidního kotle spalujícího výhradně (přednostně) směsný komunální odpad nazvaný TAP (viz str. 14 přednostní spalování palivový mix 1: TAP (RDF) : BIO = 40% : 60 %). Název modernizace je podle odvolatele zavádějící.

Námitka odkazuje na původní dokumentaci EIA. Položka TAP v palivových mixech představuje maximální procentuální množství spalovaného TAP ve směsi. Tzn. multipalivový kotel K7 bude konstruován na 100 % spalování černého uhlí, hnědého uhlí nebo biomasy s možností spoluspalování až do 50 % energetického množství TAP. Účelem předmětného záměru ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. je ekologizace stávajícího zdroje na úroveň požadovanou legislativou, která spočívá ve výstavbě nových zdrojů TKV2 a TKV3 za současného odstavení zdroje Teplárna Československé armády (dále jen „Teplárna ČSA“). Název předmětného záměru, který je ve smyslu přílohy č. 4 (Náležitosti dokumentace) k zákonu č. 100/2001 Sb. povinně uváděn v kap. B.I.1., je výhradně na výběru oznamovatele. Ze samotného názvu lze jen výjimečně dovodit rozsah záměru. Rozsah a kapacita záměru je předmětem kap. B.I.2. přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb.

2.

Odvolatel považuje název TAP uváděný v médiích za nic neříkající pro většinu občanů, za zavádějící pojem, neboť se jedná o spalování netříděného směsného komunálního odpadu.

Ministerstvo se může vyjádřit pouze k zákonnosti a věcné správnosti procesu posuzování vlivu na životní prostředí, nikoliv k obecným informacím uváděným v médiích k problematice TAP. Zkratka TAP, neboli tuhé alternativní palivo, je zavedena v seznamu použitých zkratek na str. 4 dokumentace. Charakteristika TAP je uvedena v kap. B.II.4., ve které jsou podrobně popsány jak parametry TAP, tak odpady využitelné pro výrobu TAP. Takto byla zmíněná kapitola doplněna až v rámci přepracování dokumentace, a to na základě podnětu zpracovatele posudku a na základě vyjádření k dokumentaci, která ministerstvo obdrželo v zákonné lhůtě dle ustanovení § 8 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. Zavedením zkratky, která je v dokumentu dále charakterizována, nebyla narušena ani zákonnost ani věcná správnost předmětného stanoviska. V rámci

podmínky č. 13 předmětného stanoviska byla stanovena pro oznamovatele povinnost přednostně využívat TAP vyráběné z již nerecyklovatelných (tedy vytríděných) komunálních odpadů produkovaných v rámci Moravskoslezského kraje.

3.

Odvolatel nesouhlasí se spalováním biomasy, která se dle jeho názoru používá ve vyspělých zemích ke kompostování. Rovněž nesouhlasí se spalováním vysoce sirnatého hnědého uhlí, neboť jeho přepravou z „druhého konce ČR“ budou vznikat další dopady na životní prostředí, včetně ekonomických nákladů. Odvolatel dále poukazuje na rozpor v textu dokumentace (v jedné z tabulek v dokumentaci chybí uvedení hnědého uhlí jako paliva ve směsi).

Pokud jde o biomasu, jedná se o sdělení názoru odvolatele. Použití biomasy jako paliva ve směsi je věcí oznamovatele záměru a není v rozporu s právními předpisy. Pokud se týká namítaného rozporu v souvislosti s uváděným spalováním černého a hnědého uhlí má odvolatel zřejmě na mysli původní dokumentaci vlivů na životní prostředí z 4/2018 (str. 6 a 8), která byla následně vrácena k přepracování. V kap. B.I.2. byla v tabulce Nově instalovaná zařízení u zdroje TKV2 uvedena jako paliva biomasa, TAP a černé uhlí. Následně v kap. B.I.5. je u tohoto zdroje uvedeno jako palivo také hnědé uhlí. Ve všech ostatních zmínkách o složení palivových mixů je hnědé uhlí dále uváděno. Jedná se tedy zjevně o chybu v textu bez vlivu na zákonnost či věcnou správnost předmětného stanoviska. Ve výrokové části předmětného stanoviska je možnost spalování hnědého uhlí v multipalivovém kotli K7 uvedena. Příslušný úřad je vázán předloženou dokumentací a posudkem, které jsou zpracovány osobami autorizovanými ve smyslu ustanovení § 19 zákona č. 100/2001 Sb. Těmito dokumenty byl v daném případě vyloučen významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví.

4.

Dle odvolatele nelze zaručit, že TAP nebude v případě jeho nedostatku dováženo ze sousedních zemí. Ministerstvo stanovilo v rámci předmětného stanoviska podmínku č. 13 pro fázi provozu předmětného záměru, tj. „Přednostně využívat TAP vyráběné z již nerecyklovatelných komunálních odpadů produkovaných v rámci Moravskoslezského kraje. TAP z komunálních odpadů produkovaných v jiných regionech ČR je možno využít pouze v případě, že TAP z komunálních odpadů produkovaných v Moravskoslezském kraji nevyhoví technickým požadavkům zařízení nebo nesplní požadavky platných právních předpisů“. V žádném případě by tedy při akceptování této podmínky nemělo docházet k dovozu použitelných odpadů pro výrobu TAP ze zahraničí.

5.

Dle odvolatele se KUMSK ve svém „Programu ke zlepšení kvality ovzduší Moravskoslezského kraje zavázal k postupům, které povedou ke zlepšení zdejšího životního prostředí. Odvolatel cituje vyjádření Ing. Ivo Vondráka v deníku MF Dnes ze dne 26. 2. 2019 „Jsem proti sebemenšímu navýšení emisí.“ Zásadní vliv má dle odvolatele rovněž situování Teplárny Karviná jihozápadně od městské zástavby Karviné, s převládajícím směrem proudění větrů a častý inverzní charakter ovzduší, zejména v zimním období.

Odvolatel v tomto bodě cituje hejtmana Moravskoslezského kraje Ing. Ivo Vondráka, který se obecně vyjadřoval ke spalování odpadů. Citace uvedená v tomto bodě odvolání je neúplná a tudíž zavádějící. Pokračuje větou "Investor by musel zajistit kompenzační opatření, aby se do ovzduší nevypouštěl ani gram škodlivin navíc." V odůvodnění předmětného stanoviska je uvedeno, že zátěž v oblasti dotčené předmětným záměrem z hlediska množství imisí znečišťujících látek v ovzduší, které jsou v současné době překračovány, bude snížena (eliminována) odstavením stávající Teplárny ČSA provozované oznamovatelem, viz tabulky na str. 56 a 58 rozptylové studie (září/2018, TECHNICKÉ SLUŽBY OCHRANY OVZDUŠÍ OSTRAVA spol. s r. o., dále jen „rozptylová studie). Pokud se týká bilance vypouštěných emisí, v případě realizace předmětného záměru (výhled) oproti nulové variantě (nerealizace předmětného záměru a ekologizace zdrojů znečišťování ovzduší Teplárny ČSA), obě varianty pro výpočtový rok 2023, dojde u hlavních ukazatelů znečištění ovzduší

(tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku a oxid uhelnatý) vyjma oxidu uhelnatého ke snížení emisí, viz tabulka na str 27 (Porovnám ročních emisí znečišťujících látek pro jednotlivé varianty výpočtu) rozptylové studie. Přísluší také zdůraznit, že mediální prohlášení nejsou pro rozhodování správního orgánu jakkoliv zavazující. Správní orgán je povinen postupovat v souladu s platnými právními předpisy.

6.

Odvolatel dále požaduje doložení, případně předvedení, kde uváděná navrhovaná BAT technologie funguje a je v provozu, aby se nestalo skutečností, že několik let bude probíhat zkušební provoz za současného provozu Teplárny ČSA. Odvolatel v tomto bodě dále nesouhlasí se stanovením maximální úrovně ročního průměru emisí spojené s BAT pro vybrané znečišťující látky, která je stanovena na maximálním povoleném limitu.

Ministerstvo stanovilo v rámci předmětného stanoviska tři podmínky pro fázi provozu záměru týkající se zkušebního provozu, a to podmínku č. 9 - „Ve zkušebním provozu stavby provést měření emisí hluku na pláštích budov a v případě potřeby provést protihlukové úpravy.“, podmínku č. 10 - „Po uvedení záměru do trvalého provozu ukončit provoz Teplárny ČSA, součástí dokumentace pro stavební povolení musí být harmonogram odstávky provozu Teplárny ČSA“ a podmínku č. 11 - „V rámci zkušebního provozu nepřekročit souhrnný roční tepelný výkon obou tepláren (ČSA a Karviná), tj. max. 362 MWt, souběh obou zařízení nesmí překročit 1 rok.“ Podmínku č. 11 stanovilo ministerstvo s cílem zmírnění vlivů provozu předmětného záměru na ovzduší, k zajištění přijatelné míry emisí v době zkušebního provozu, kdy lze očekávat souběh provozu obou tepláren (Teplárna ČSA a modernizovaná Teplárna Karviná). Příslušným stavebním úřadem v navazujícím řízení stanovený zkušební provoz Teplárny Karviná dle této podmínky může trvat déle než rok, ovšem souběh obou energetických zařízení pouze 1 rok. Ohledně stanovení koncentrací znečišťujících látek pro výpočet emisí multipalivového kotle K7 byla z hlediska bezpečnosti výpočtu použita maximální koncentrace dle BAT a maximální množství spalin ze všech palivových mixů, a to při provozním příkonu 63,1 MW, který odpovídá provozním předpokladům při maximálním výkonu v zimním období. Konkrétní emisní limity pro různé palivové mixy budou stanoveny v rámci příslušné aktualizace integrovaného povolení pro zařízení Teplárna Karviná.

7.

Dle odvolatele se v dokumentaci v rámci porovnání s BAT hovoří o spalování TAP, přitom přednostní spalování je uvedeno pro palivový mix 1: TAP (RDF) : BIO = 40 % : 60 %. Při spalování tohoto mixu budou dle odvolatele reálné podmínky spalování daleko problematičtější, a tudíž dodržení zákonných limitů čistoty spalin v podstatě nedosažitelné.

Jak již bylo uvedeno v bodu 6., konkrétní emisní limity pro dané palivové mixy budou stanoveny věcně a místně příslušným Krajským úřadem Moravskoslezského kraje v navazujícím řízení (v rámci změny integrovaného povolení). Způsob monitorování emisí bude ve smyslu ustanovení § 13 odst. 4 písm. i) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZIP“), součástí závazných podmínek provozu zařízení dle tohoto zákona. Pro upřesnění je třeba dodat, jak již bylo uvedeno výše, že odvolatel vychází z původní dokumentace z 4/2018, která byla vrácena k přepracování. V aktuální dokumentaci EIA, která byla podkladem pro vydání předmětného stanoviska, je palivový mix 1 udáván v poměru TAP (RDF) : BIO = 50 % : 50 %.

8.

Dle odvolatele se oznamovatel záměru již v dokumentaci jistí, že dané zákonné podmínky a požadavky na úrovni BAT nebudou splněny, vzhledem ke skutečnosti, že je v dokumentaci uvedeno podmíněné plnění podmínek BAT.

Porovnání předmětného záměru s nejlepšími dostupnými technikami v kap. B.I.6 dokumentace bylo v rámci posouzení vlivů na životní prostředí provedeno s ohledem na zpracovaný stupeň projektové dokumentace.

V rámci zpracování dalšího (podrobnějšího) stupně projektové dokumentace pro navazující řízení (o změně integrovaného povolení) bude již součástí Žádosti [dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) ZIP] detailnější porovnání s podmínkami BAT. Ona podmíněnost se tedy vztahuje k fázi procesu posuzování vlivů předmětného záměru na životní prostředí a vyplývá z informací o technickém řešení zařízení dostupných v rámci tohoto procesu.

9.

V dokumentaci dle odvolatele chybí, jakým způsobem a kde budou skladovány odpady vzniklé při spalování, čištění spalin, obsahující těžké kovy a jiné toxické látky, popř. jak bude řešeno, aby se nedostávaly do podzemních vod a ovzduší. Dále odvolatel žádá, aby do předmětného stanoviska byla doplněna podmínka pro fázi přípravy předmětného záměru ... „V dokumentaci pro vydání stavebního povolení bude uvedeno, jakým způsobem a kde budou skladovány odpady po spalování, tzn. popílek, lóžový popel, struska sádrovec a další odpady. Dále v ní bude uvedeno, kdy a jaká opatření budou provedena, aby tyto odpady nadlimitně neznečišťovaly půdu, podzemní a povrchové vody a ovzduší.“

V kap. B.III.3. dokumentace je uveden způsob nakládání s odpady ve fázi provozu předmětného záměru. Stávající zařízení Teplárna Karviná má platným integrovaným povolením udělen souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady. ... Ministerstvo stanovilo v předmětném stanovisku podmínky pro fázi přípravy předmětného záměru týkající se způsobů nakládání s odpady v rámci provozu záměru. Jedná se o podmínku č. 3... a podmínku č. 4... . Podmínka č. 4 je stanovena z důvodu nezbytnosti navržení postupu pro nakládání s odpady vznikajícími při provozu záměru v rámci navazujícího řízení. Tato podmínka, koncipovaná v obecné rovině, je dostatečná a není nutné ji dále konkretizovat v předmětném stanovisku dle požadavku odvolatele. Případné havárie z hlediska úniku závadných látek škodlivých vodám jsou již nyní řešeny schváleným havarijním plánem ochrany vod, který bude v rámci řízení o změně integrovaného povolení zařízení Teplárna Karviná aktualizován.

10.

Dle odvolatele dojde ke značnému nárůstu automobilové dopravy ve srovnání se současným stavem, a tím ke srovnatelnému zhoršení čistoty ovzduší podél dopravních tras, zejména u benzo(a)pyrenu.

V odůvodnění předmětného stanoviska je uvedeno, že maximální příspěvek průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu byl vypočten 0,0172 ng/m³, tj. 1,71 % imisního limitu ovšem přímo u příjezdové komunikace k posuzovanému areálu. V porovnávaných profilech u obytné zástavby byly vypočteny imisní příspěvky benzo(a)pyrenu maximálně 0,0022 ng/m³, tj. 0,2 % imisního limitu. Ve výpočtu je také započten vliv sekundární prašnosti z povrchu vozovek [benzo(a)pyren je obsažen v prachových částicích]. Při uvažovaném průměrném imisním pozadí kolem 3,79 ng/m³ provoz tohoto záměru prakticky vůbec neovlivní imisní situaci benzo(a)pyrenu. Dle zpracované rozptylové studie jsou vypočtené příspěvky imisních koncentrací z dopravy vůči stávajícímu imisnímu pozadí a imisním limitům velmi nízké, celkové navýšení dopravy vyvolané záměrem se na imisní situaci prakticky neprojeví.

K zajištění minimalizace přepravy kolem obytné zástavby je v předmětném stanovisku stanovena podmínka č. 14 pro fázi provozu záměru, tj. „Dovoz materiálu do zařízení zajistit výhradně po železnici nebo po komunikaci uvedené jako varianta 1.1 v kapitole B.II.6. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu dokumentace o vlivech záměru na životní prostředí (říjen, 2018).“

11.

Odvolatel upozorňuje rozpor v dokumentaci týkající se automobilové dopravy hnědého uhlí.

Odvolatel zde opět odkazuje na původní dokumentaci vlivů na životní prostředí z 4/2018, kdy v kap. B.II.6. byla v tabulce na str. 54 uvedena intenzita automobilové dopravy v závislosti na použití mj. i hnědého uhlí. Dokumentace z 10/2018 již obsahuje upravenou tabulku, která počítá s dopravou uhlí (hnědého i černého) pouze po železnici.

12.

Dle odvolatele by měla mít recyklace odpadu přednost před spalováním, jak mj. stanovuje „Rámcová směrnice o odpadech“. Dle odvolatele je znění ustanovení § 9a odst. 2 zákona o odpadech jakousi „obezličkou“ v zákoně.

Ministerstvu nepřísluší hodnotit vhodnost či nevhodnost toho kterého ustanovení zákona o odpadech. Lze pouze konstatovat, že dle dokumentace budou TAP vyráběny přednostně z již dále nerecyklovatelných odpadů, což bylo také stanoveno v předmětném stanovisku jako podmínka c. 13. Znění této podmínky je v souladu s hierarchií způsobu nakládání s odpady dle tohoto zákona.

13.

Dle odvolatele se nejedná o modernizaci, ale zachování stávajícího nepříznivého stavu ovzduší v této lokalitě, vzhledem ke skutečnosti, že z hlediska vlivů na zdraví se očekává zachování současné úrovně zdravotního rizika.

Účelem posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví je ve smyslu ustanovení § 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. získání odborného podkladu pro vydání navazujících rozhodnutí. Na základě tohoto posouzení jsou následně stanovena opatření k předcházení možným významným negativním vlivům na životní prostředí provedením záměru k vyloučení, snížení, zmírnění nebo minimalizaci těchto vlivů (mitigační opatření) dle ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. Předmětným záměrem je, jak již bylo uvedeno výše, ekologizace stávajícího zařízení na úroveň požadovanou právními předpisy, která spočívá ve výstavbě nových zdrojů TKV2 a TKV3 za současného odstavení všech zdrojů Teplárny ČSA. Na základě zpracovaných expertních posouzení, tedy rozptylové studie, hlukové studie a posouzení vlivů na veřejné zdraví, nebyly identifikovány významné negativní vlivy záměru na životní prostředí a veřejné zdraví, které by znemožňovaly realizaci předmětného záměru. Samotný název záměru je vždy volbou oznamovatele tohoto záměru.

Dospěl jsem tak k závěru, že námitky odvolatele, které směřují proti obsahu předmětného stanoviska ministerstva, nejsou důvodné, neboť předmětné stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. na posouzení předmětného záměru." Se závěry Ministra životního prostředí ČR ve věci odvolacích námitek směřujících proti obsahu závazných stanovisek Ministerstva ŽP se krajský úřad ztotožnil a tyto odvolací námitky vyhodnotil jako nedůvodné. Tímto byl rovněž napraven i nesprávný postup stavebního úřadu, který v průběhu prvoinstančním řízení nejednal v součinnosti s Ministerstvem ŽP ohledně námitek účastníka řízení směřujících proti obsahu jeho závazného stanoviska.

K části odvolání, v níž odvolatel namítá systémovou podjatost krajský úřad uvádí, že problematika podjatosti je upravena v § 14 správního řádu. Podle § 14 odst. 1 správního řádu je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit, každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Z § 14 odst. 2 správního řádu vyplývá, že účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví, přičemž k námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. V průběhu předmětného územního řízení odvolatel, tj. spolek FRYGATO-EKO, kterému bylo jako dotčené veřejnosti ve smyslu § 3 písm. i) bodu 2 zákona č. 100/2001 Sb. přiznáno postavení účastníka řízení, námitku systémové podjatosti neuplatnil, přestože lze předpokládat, že mu hlavní důvod, o který tuto námitku opírá (tj. postavení žadatele jako hlavního a jediného dodavatele tepla pro město Karviná), byl znám již v průběhu územního řízení. Podle § 14 odst. 2 správního řádu dále platí, že o námitce podjatosti rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby, nebo ten, kdo má obdobné postavení. Z § 14 odst. 3 správního řádu mimo jiné vyplývá, že do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesou odkladu. Ve smyslu § 14 odst. 4 správního řádu

14/20

představený úřední osoby, která je vyloučena, za ni bezodkladně určí jinou úřední osobu, která není k vyloučenému ve vztahu podřízenosti. Z uvedeného lze dovodit, že případně podjaté úřední osoby lze vyloučit pouze v průběhu řízení, tzn. před vydáním rozhodnutí ve věci, poté již jejich vyloučení nelze zajistit. Je tedy nepochybné, že námitku systémové podjatosti úřední osoby, která v prvním stupni vedla správní řízení ukončené rozhodnutím ve věci, nelze úspěšně uplatnit až v odvolání. S ohledem na výsledek tohoto odvolacího řízení však odvolatel má možnost námitku podjatosti, včetně všech důvodů, které podjatost úředních osob zakládají (viz § 14 odst. 1 správního řádu), uplatnit v novém projednání věci, a to za podmínek stanovených v § 14 správního řádu, tzn. musí uvést údaje, kdy se o důvodech podjatosti dozvěděl.

Stavební zákon ani jeho prováděcí předpisy nestanoví, že v případě záměrů podléhajících posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. musí být ve výroku rozhodnutí uvedeno, že se jedná o navazující řízení. Námitka odvolatele, v níž dovozuje, že absence této informace je zásadní chybou výrokové části napadeného rozhodnutí, je tudíž nedůvodná. Skutečnost, že se jedná o navazující řízení ve smyslu § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. je zřejmá z oznámení o zahájení řízení, potažmo z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nedůvodnou je i část odvolání, v níž odvolatel poukazuje na „písařskou chybu“, které se stavební úřad dopustil ve výroku rozhodnutí tím, že u ustanovení, podle něhož žádost posuzoval (§ 90 stavebního zákona) opomenul napsat „§“. Skutečnost, že se jedná pouze o písařskou chybu, je odvoditelná z odůvodnění rozhodnutí, kde je ustanovení, podle něhož stavební úřad záměr posuzoval, uvedeno jednoznačně a správně.

Zákon č. 100/2001 Sb. rozlišuje pojmy „veřejnost“ a „dotčená veřejnost“, přičemž dotčené veřejnosti podle § 3 písm. i) bod 2 tohoto zákona lze přiznat při splnění daných předpokladů postavení účastníka řízení. Podle § 9c odst. 1 tohoto zákona může „veřejnost“ v navazujícím řízení v zákonem stanovené lhůtě uplatňovat připomínky, které musí správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat, přičemž toto ustanovení nerozlišuje, zda se jedná o připomínky „veřejnosti“ nebo „dotčené veřejnosti“ v postavení účastníka řízení. Postavení veřejnosti v územním řízení v případě záměrů posuzovaných podle zákona č. 100/2001 Sb. nerozlišuje ani stavební zákon, který v § 87 až § 89 používá pouze pojmy „veřejnost“ a „připomínky veřejnosti“. V této souvislosti nelze souhlasit s názorem, odvolatele, že *stavební úřad významově směšuje termíny „veřejnost“ a „dotčená veřejnost“*, když stanovisko odvolatele ze dne 16. 12. 2019 vypořádal v části odůvodnění nazvané *„Vypořádání s připomínkami veřejnosti“*. Námitka je nedůvodná.

Ve smyslu § 89 odst. 1 stavebního zákona je územní řízení ovládáno koncentrační zásadou, což znamená, že stavební úřad nepřihlíží k námitkám, které byly uplatněny po lhůtě stanovené stavebním úřadem pro uplatnění námitek. Jelikož odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek, promítá se zásada koncentrace řízení i do řízení odvolacího. V návaznosti na ustanovení § 89 odst. 1 stavebního zákona tedy krajský úřad nemůže k námitkám uplatněným až v odvolání přihlédnout. K takovým námitkám nemůže krajský úřad přihlédnout ani podle § 82 odst. 4 správního řádu, kterým je odvolací orgán v odvolacím řízení vázán, a z něhož vyplývá, že **k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.** Spolku FRYGATO-EKO bylo ve smyslu § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. přiznáno postavení účastníka předmětného územního řízení a mohl námitky týkající se způsobilosti zpracovatelů dokumentace pro územní rozhodnutí a námitky, v nichž dovozuje, že oznámení o zahájení řízení a informace podle § 9b zákona č. 100/2001 Sb. nebyly řádně oznámeny veřejnosti, uplatnit již v průběhu územního řízení. Jelikož tak neučinil, postupoval krajský úřad podle citovaného ustanovení a k námitkám nepřihlédl. Přesto považuje za nezbytné k těmto odvolacím námitkám sdělit, že osoby, které zpracovaly dokumentaci pro územní rozhodnutí, jsou

autorizovanými osobami ve smyslu zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon stanoví obory, pro které je autorizace udělována (viz § 5). Mezi výčtem těchto oborů není obor „projektování staveb na poddolovaném území“. Je tedy nepochybné, že osoby, kterým byla autorizace udělena, musí být způsobilé vykonávat projektovou činnost v rozsahu svého oboru i v území dotčeném důlní nebo jinou činností, která ovlivňuje stabilitu podloží. Magistrát města Karviná „vyvěšuje“ a zveřejňuje veřejné vyhlášky na elektronické úřední desce, která je umístěna u vchodu do budovy "B" na ul. Karola Šliwky č. p. 618 v Karviné, a dokumenty jsou zde zveřejňovány v elektronické podobě. Z uvedeného je zřejmé, že u tohoto způsobu zveřejnění se datum vyvěšení „nevyznačuje na písemnost“ (ta fyzicky vyvěšena není), ale vyznačí se elektronicky, jako součást údajů, které veřejnou vyhlášku umístěnou na elektronické úřední desce identifikují. Tento způsob není v rozporu s dikcí § 25 odst. 2 správního řádu. Doklady, z nichž je zřejmé datum vyvěšení veřejné vyhlášky obsahující oznámení o zahájení územního řízení, jehož součástí jsou rovněž údaje podle zákona č. 100/2001 Sb., na úřední desce MM Karviná, které je shodné s datem zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, jsou založeny ve spise. Z uvedeného je zřejmé, že zmíněné odvolací námítky nelze posoudit jako důvodné ani v případě, že by k nim krajský úřad mohl přihlídnout.

S ohledem na zásadu koncentrace řízení (viz výše), nelze přihlídnout ani k námitce, v níž odvolatel konstatuje, že stavebním úřadem nebyla splněna povinnost vyplývající mu z § 70 zákona č. 114/1992 Sb. Je však nutno podotknout, že předmětné územní řízení je řízením navazujícím na *posouzení vlivu záměru na životní prostředí* podle zákona č. 100/2001 Sb., který veřejnosti, tedy i sdružením a spolkům zabývajícím se ochranou přírody a krajiny, umožňuje tyto zájmy hájit v rámci postupu dle tohoto zákona. Podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. pak mimo jiné platí, že taková *občanská sdružení jsou oprávněna požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby byla předem informována o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí*. S ohledem na uvedené nelze souhlasit s názorem, že stavební úřad nesplnil povinnost podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. Navíc lze připomenout, že zahájení územního řízení bylo veřejnosti (tedy i sdružením a spolkům) oznámeno veřejnou vyhláškou, čímž jim bylo zachováno právo vyjádřit v územním řízení připomínky k záměru a přihlásit se do řízení ve smyslu § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.

Odvolací námítky vztahující se k povolení kácení dřevin shledal KÚ MSK, odbor ŽPZ, důvodnými, jak vyplývá z jeho závazného stanoviska ze dne 19. 8. 2020, kterým zrušil závazné stanovisko orgánu ochrany přírody, uvedené v koordinovaném závazném stanovisku MM Karviná, odboru SŽP, ze dne 15. 10. 2019. Ve svém závazném stanovisku KÚ MSK, odbor ŽPZ, především uvedl, že *orgán ochrany přírody nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*, a že v odůvodnění závazného stanoviska neřešil *ekologickou újmu vzniklou kácením dřevin*. Současně konstatoval, že *dle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, kterým je v tomto případě dle § 58 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. ochrana přírody a krajiny, a tedy i ochrana dřevin deklarovaná v § 7 odst. 1 téhož zákona*. Na základě posouzení pak dospěl k závěru, že *napadené závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a jeho zrušení neodporuje veřejnému zájmu*.

Ze závazného stanoviska KÚ MSK, odbor ŽPZ, ze dne 19. 8. 2020 je dále patrné, že tento nadřízený orgán vyhověl požadavku odvolatele na přezkoumání závazného stanoviska vodoprávního úřadu a závazného stanoviska na úseku odpadového hospodářství. V případě závazného stanoviska vodoprávního úřadu konstatoval, že *závazné stanovisko vodoprávního úřadu posoudil z hlediska své působnosti správního orgánu*

nadřízeného dotčenému orgánu, zabýval se splněním požadavků kladených vodním zákonem, zohlednil podklady, na základě kterých bylo závazné stanovisko vydáno a dospěl k závěru, že závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu se zákonnými předpisy, protože vodoprávní úřad řádně neposoudil celý záměr, a proto je v rámci postupu podle § 149 odst. 6 správního řádu v souladu s § 4 odst. 9 stavebního zákona zrušil. V případě závazného stanoviska na úseku odpadového hospodářství pak dospěl k závěru, že předmětné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je věcně správné, proto jej v souladu s § 149 odst. 5 správního řádu v celém rozsahu potvrdil. S ohledem na uvedené krajský úřad posoudil odvolací námítky směřující proti závěrům vodoprávního úřadu jako důvodné a námítky směřující do oblasti odpadového hospodářství jako nedůvodné.

Požadavku odvolatele na přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 23. 9. 2019 na úseku ochrany ovzduší vyhovělo Ministerstvo životního prostředí ČR a na základě výsledku posouzení toto závazné stanovisko potvrdilo ve svém závazném stanovisku ze dne 12. 8. 2020. K důvodům odvolání především uvedlo: „Po věcné stránce ministerstvo konstatuje, že odůvodnění závazného stanoviska dle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOv“) obsahuje mj. důvody výroku, podklady, které sloužily pro jeho vydání i úvahy, kterými se OŽPZ řídil při jejich hodnocení. V odůvodnění je též obsaženo vypořádání připomínky Magistrátu města Karviné ze dne 10. 9. 2019, která byla zaslána na žádost OŽPZ č. j. MSK 126507/2019 ze dne 23. 8. 2019 o vyjádření podle § 11 odst. 4 ZOv. Ve smyslu § 12 odst. 1 ZOv se OŽPZ při vydávání tohoto stanoviska rovněž zabýval požadavky vyplývajícími z příslušného programu ke zlepšení kvality ovzduší.

Spolek ve svém doplnění odvolání ze dne 2. 4. 2019 požaduje, aby byl do územního rozhodnutí zahrnut navržený požadavek na zjištění stavu ovzduší v území a zajištění ochrany obyvatel, tj. měření imisních koncentrací hlavních znečišťujících látek během provozování stavby (v předčasném užívání stavby či ve zkušebním provozu), a to takto: „Nejpozději do jednoho roku od zahájení zkušebního provozu stavby nebo předčasného užívání stavby provést v lokalitách sousedících se stavbou měření imisních koncentrací nebezpečných látek. Pokud budou naměřeny nadlimitní hodnoty, tak nejpozději do jednoho roku od jejich naměření budou realizována účinná protipatření a další měření bude provedeno do 6 měsíců od jejich realizace pro případné další protipatření se stejným časovým postupem.“ Dle ministerstva požadavek spolku přesahuje rámec posouzení závazného stanoviska dle ZOv. Pro vyhodnocení imisního pozadí jsou používána data zveřejněná Českým hydrometeorologickým ústavem (www.chmi.cz), kdy se jedná o průměrnou koncentraci vybraných znečišťujících látek jako klouzavý průměr za pětileté období. Předmětem zpracování rozptylové studie a odborného posudku, které byly následně podkladem pro vydání stanoviska, byl výpočet imisních příspěvků nového stacionárního spalovacího zdroje znečišťování ovzduší.

S ohledem na uvedené krajský úřad konstatuje, že se s uvedeným názorem MŽP ztotožňuje a odvolací námítky, které se vážou k ochraně ovzduší, posoudil jako nedůvodné.

Z koordinovaného závazného stanoviska KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 23. 9. 2019 vyplývá, že záměr nespadá do působnosti krajského úřadu vymezené v § 107 odst. 1 vodního zákona, a proto krajský úřad ve vztahu k záměru dotčeným orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska. Požadavku odvolatele na přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 23. 9. 2019 na úseku ochrany podzemních a povrchových vod, tudíž Ministerstvo ŽP nemohlo vyhovět. Z výše uvedeného však vyplývá, že závazné stanovisko příslušného vodoprávního úřadu bylo postupem podle § 149 odst. 6 správního řádu v souladu s § 4 odst. 9 stavebního zákona zrušeno. Podmínky týkající se ochrany vod, jejichž zpracování do podmínek územního rozhodnutí odvolatel požaduje, se týkají realizace stavby, což znamená, že překračují rámec územního rozhodování o umístění stavby (viz např. § 115 odst. 1 stavebního zákona). Odvolatel může tento požadavek uplatnit v dalším stupni projednávání záměru.

Požadavkem odvolatele na přezkum dvou závazných stanovisek k intenzitám hluku se zabývalo Ministerstvo zdravotnictví ČR, které svým závazným stanoviskem ze dne 14. 8. 2020 potvrdilo napadená závazná stanoviska KHS Ostrava ze dne 12. 4. 2019 a 19. 6. 2019. S odvolacími námitkami se vypořádalo následovně:

„Odvolatel ve svém odvolání namítá:

„(...) Mezi podklady územního rozhodnutí je závazné stanovisko KHS MSK ze dne 12. 4. 2019, č.j. KHSMS 19550/2019/KA/HP a závazné stanovisko ze dne 19. 6. 2019, č. j. KHSMS 32797/2019/KA/HP na ochranu před nadlimitními intenzitami hluku, přičemž magistrát ze stanoviska ze dne 12. 4. 2019 do podmínky č. 6 svého rozhodnutí převzal řadu požadavků. Žádáme, aby nadřízený orgán obě tato závazná stanoviska podle ust. § 149 správního řádu podrobně přezkoumal, tzn. zda obsahují všechny formální náležitosti a také všechny věcné požadavky na ochranu před hlukem.

Žádáme dále, aby podmínka v bodě 6.4. územního rozhodnutí byla změněna, neboť neobsahuje žádný časový údaj, do kdy se má měření intenzit hluku provést, přičemž je nám známo, že se tak děje velmi pozdě, jelikož zkušební provoz nebo předčasné užívání jsou natahovány na několik let a případná protipatření se neprovádějí ihned.

Bod 6.4. územního rozhodnutí zní takto: Ve zkušebním provozu stavby provést měření emisí hluku na pláštích budovy pro možnost návrhu případných protihlukových úprav.

Bod 6.4. územního rozhodnutí žádáme změnit třeba takto: Nejpozději do jednoho roku od zahájení zkušebního provozu stavby nebo předčasného užívání stavby provést měření intenzit hluku na pláštích budovy. Pokud budou naměřeny nadlimitní hodnoty, tak nejpozději do jednoho roku od jejich naměření budou realizovány účinná protihluková opatření a další měření intenzit hluku bude provedeno do 6 měsíců od jejich realizace pro případná další protihluková opatření se stejným časovým postupem.“

K tomu MZ sděluje:

KHS k dané stavbě vydala vyjádření v rámci posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) pod č. j. KHSMS 26682/2018/KA/HOK ze dne 18. 6. 2018, kde požadovala v bodě e) „ve zkušebním provozu stavby provést měření emisí hluku na pláštích budovy pro možnost návrhu případných protihlukových úprav“. Tento požadavek byl stanoven jako jedna z podmínek i v závazném stanovisku KHS pro územní řízení pod č. j. KHSMS 19550/2019/KA/HP ze dne 12. 4. 2019.

Zkušební provoz, kterým se ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle PD, stanovuje dle § 124 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., ..., příslušný stavební úřad, a to včetně podmínek provozu stavby v rámci zkušebního provozu a délky jeho trvání na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu.

V závazném stanovisku požadovala KHS v dalším stupni projektové dokumentace (pro stavební řízení) uvést konkrétní hlukové parametry nových stacionárních zdrojů hluku včetně aktualizace hlukové studie. Na základě aktualizované hlukové studie může KHS v závazném stanovisku pro stavební povolení doporučit stanovit zkušební provoz s časovým rozsahem, avšak rozhodnout o něm může, jak již bylo uvedeno výše, pouze příslušný stavební úřad v rámci řízení o povolení zkušebního provozu.“

K uvedenému krajský úřad doplňuje, že podmínky pro realizaci zkušebního provozu překračují rámec územního rozhodnutí o umístění stavby (viz např. § 115 odst. 2 stavebního zákona). Odvolatel může požadavky související se zkušebním provozem uplatnit v dalším stupni projednávání záměru. Odvolací námitky týkající se hluku a zkušebního provozu vyhodnotil krajský úřad v rámci umístění stavby jako nedůvodné.

Na základě výsledku přezkoumání ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu dospěl krajský úřad k závěru, že je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s právními předpisy, což vedlo k jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Jelikož je stavební úřad podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího orgánu, je nezbytné, aby v novém projednání věci vyzval žadatele k doplnění podkladů odpovídajících požadavkům zvláštních předpisů a zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Současně je nezbytné, aby dostatečnou pozornost věnoval zpracování meritorního

rozhodnutí, zejména pak jeho odůvodnění v části, která se týká úvah stavebního úřadu o splnění předpokladů pro vydání územního rozhodnutí (§ 90 stavebního zákona ve vazbě na obecné požadavky na výstavbu a zvláštní právní předpisy).

Podle § 69 odst. 2 správního řádu je nutno v písemném vyhotovení rozhodnutí uvést jména a příjmení všech účastníků řízení. Vedle žadatele, společnosti Veolia Energie ČR, a. s. , jsou dalšími účastníky odvolacího řízení: Veolia Průmyslové služby ČR, a.s., Statutární město Karviná, PKP CARGO INTERNATIONAL a.s., OKD, a.s., Green Gas DPB, a. s., Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s., DIAMO, státní podnik, RESORBENT, s.r.o., Ridera Bohemia a.s., Asental Land, s.r.o., Progres Ekotech, s.r.o., Správa silnic Moravskoslezského kraje, příspěvková organizace, ČEZ Distribuce, a.s., GridServices, s.r.o., Vodafone Czech Republic a.s., T-Mobile Czech Republic a.s., Povodí Odry, státní podnik [redacted], Spolek FRYGATO-EKO. Krajský úřad akceptoval okruh účastníků řízení v rozsahu, jak jej stanovil stavební úřad.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Další poučení

Rozhodnutí se doručuje veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 2 správního řádu tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který rozhodnutí doručuje, tj. na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Rozhodnutí se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce a zveřejnění na webových stránkách Moravskoslezského kraje, na elektronické úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (www.kr-moravskoslezsky.cz), se rozhodnutí považuje za doručené.

[redacted]
vedoucí oddělení stavebního řádu
odbor územního plánování a stavebního řádu

Rozdělovník

Účastníci územního řízení podle § 85 odst. 1 stavebního zákona

Do datové schránky

1. Veolia Energie ČR, a. s. , IČ 45193410, 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
2. Statutární město Karviná, Fryštátská 72/1, 733 24 Karviná – Fryštát

Účastníci územního řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona**Do datové schránky**

3. PKP CARGO INTERNATIONAL a.s., Hornoplošná 3314/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
4. OKD, a.s., Stonavská 2179, 735 34 Karviná
5. Green Gas DPB, a. s., Rudé armády 637, 732 21 Paskov
6. Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a. s., 28. října 169, 709 45 Ostrava,
7. DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem
8. RESORBENT, s.r.o., Havlíčkovo nábřeží 2728/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
9. Ridera Bohemia a.s., 28. října 2092/216, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory

Doporučeně do vlastních rukou

10. [redacted]

Účastníci územního řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona**Veřejnou vyhláškou**

1. Asental Land, s.r.o., Gregorova 2582/3, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
2. DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem
3. PKP CARGO INTERNATIONAL a.s., Hornoplošná 3314/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
4. Progres Ekotech, s.r.o., Oldřichovice 738, 739 61 Třinec
5. RESORBENT, s.r.o., Havlíčkovo nábřeží 2728/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
6. Ridera Bohemia a.s., 28. října 2092/216, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory
7. Správa silnic MS kraje. příspěvková organizace Úlnkova 795/1 702 00 Ostrava - Přívoz
8. [redacted]
9. Veolia Průmyslové služby ČR, a.s., Zelená 2061/88a, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory
10. ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín - Děčín IV-Podmokly
11. GridServices, s.r.o., Plynárenská 499/1, 602 00 Brno-Zábřovice
12. Vodafone Czech Republic a.s., Náměstí Junkových 2, 155 00 Praha 5
13. T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 4
11. Povodí Odry, státní podnik, Varenská 3101/49, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

Účastníci územního řízení podle § 9c odst. 3 písm. b) ve vazbě na § 3 písm. i) zákona č. 100/2001 Sb.**Veřejnou vyhláškou**

12. Spolek FRYGATO-EKO, V Zákoutí 1135/3, 734 01 Karviná - Ráj

Na vědomí do datové schránky

14. Magistrát města Karviné, odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad, Fryštátská 72/1, 733 24 Karviná - Fryštát
(ke sp. zn. SMK/143314/2019 OSŽP/Va)